

I.

Fővárosi Bíróság
Gazdasági Kollégiuma
Budapest II. Varsányi I. u. 40-44.
1535. Bp. Pf.: 887.

15.G.40.367/2007/58.

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Bíróság a Marosi, Préda és Társai Ügyvédi Irodától (cím) eljáró Dr. Préda Katalin ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Drótos és Társai Ügyvédi Irodától (cím) eljáró Dr. Drótos Borbála ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi:

Ítéletet

A bíróság megállapítja, hogy az alperes a "kiadvány 1 neve" kiadványának és az alapjául szolgáló adatbázisnak a felperes "kiadvány 2 neve" kiadványai és az alapjául szolgáló adatbázisa jelentős részének engedély nélküli kimásolásával és felhasználásával történő létrehozásával üzleti titoksértést követett el.

A bíróság eltiltja az alperest az ilyen jellegű további jogsértő magatartástól.

A bíróság megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperesi adatbázison és a ... logón fennálló a felperest megillető szerzői jogát.

A bíróság eltiltja az alperest az ilyen jellegű további jogsértő magatartástól

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 30 napon belül saját költségén egy alkalommal a "napilapok neve" című napilapokban az ítélet rendelkező részét tegye közzé.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.899.095.- Ft (azaz Kilencmillió-nyolcszázkilencvenkilencezer-kilencvenöt) perköltséget.

A bíróság a felperes ezt meghaladó keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet 3 példányban ennél a bíróságnál kell benyújtani, de a Fővárosi Ítéletábrához címzetten. A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását. Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére és összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, avagy a fellebbezés csupán az

ítélet indokolása ellen irányul, a felek kérhetik, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el. A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Legfelsőbb Bíróság bírálja el. Vagyonjogi ügyben a felek akkor indítványozhatják a Legfelsőbb Bíróság eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték az ötszázezer forintot meghaladja. A fellebbezésben új tényre, bizonyítékra hivatkozni nem lehet, a fellebbezést tárgyaláson kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok alkalmazásával bírálják el.

INDOKOLÁS

A felperest 1993-ban alapította a M.I., 90%-ban a M.H. AG és 10%-ban a M.M.M.I. GmbH tulajdoni megosztásban Magyarországon. A felperesi cég anyavállalata 1999-2000. között a V.U. volt, mely időszak alatt a M.I. – részben belső növekedés, részben felvásárlások nyomán – a világ vezető gyógyszer- információs vállalatává, az USA-ban pedig a legnagyobb egészségügyi kiadóvá vált. 2002. június 28. napjától a M.I. ismét önálló cégcsoportként a V.H.-tól függetlenül folytatta a tevékenységét. A M. csoport összegyűjti, rendszerezi, aktualizálja, és publikálja a gyógyszerek adatait több mint 30 országban. Ezeket az adatokat referenciaként használják világszerte a kiadványok mintegy 100 országban 16 nyelven jelennek meg.

A felperes 1993 óta rendszeresen megjelenteti a P.K., valamint a P.Zs. elnevezésű kiadványokat. Ezek a kiadványok a forgalomban lévő gyógyszerekről adnak tájékoztatást. 1996-tól kezdve, a kiadványok teljes egészében saját gyógyszer adatbázisból és saját szerkesztésben készülnek. A P.Zs.-ek fél évente napra készen jelennek meg az O.Gy.I. iránymutatása alapján. A P.K. és a CD-rom a Magyarországon forgalomban lévő összes gyógyszer teljes leírását tartalmazza.

Az alperes a Fővárosi Cégbíróságon 2002. október 01-jén került a Cégjegyzékbe bejegyzésre. A társaság 2003. márciusában jelentette meg a D. nevű kiadványát, amely a gyógyszerkészítmények rövidített leírását tartalmazza.

A cégismertetőben szereplő tájékoztató szerint a később megjelentetni tervezett D. szakkönyvek az adott szakterületre vonatkozó gyógyszerkészítmények rövidített leiratai mellett a szakmai kollégiumok által írt gyógyszerterápiás ajánlatokat is tartalmazzák. A D. CD-rom pedig a Magyarországon forgalomban lévő valamennyi gyógyszerkészítménye aktuális, teljes hivatalos alkalmazási előírását tartalmazza.

A két cég üzleti céljai, termékeinek szerkezete, valamint termékeinek piaci pozícionálása egymással teljesen megegyezik, mind a terméket, mind a koncepciót, mind pedig a célközönséget tekintve.

A felperes neve C.M.I. Kft-re változott.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság

1. állapítsa meg a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló

1996. évi LVII. Törvény (Tpv.) 86. § (2) a) pontjában foglaltaknak megfelelően a Tpv. 4. §-ban foglaltakra tekintettel a jogsértés megtörténtét

2. a Tpv. 86. § (2) b) pontjában foglaltaknak megfelelően a Tpv. 4. §-ban foglaltakra tekintettel alperest a jogsértés abbahagyására kötelezze, valamint a további jogsértéstől tiltsa el;

3. a Tpv. 86. § (2) c) pontjában foglaltaknak megfelelően a Tpv. 4. §-ban foglaltakra tekintettel Alperest elégtétel adására kötelezze és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsa akként, hogy kötelezze a "napilapok neve" című orvosi szaklapokban saját költségén az alábbi nyilatkozat közzétételére:

„A Fővárosi Bíróság a 15.G.40367/2007. számú ügyben hozott jogerős ítéletével megállapította, hogy a D. Kft. (székhely: ..., Cg....) jogellenes magatartást tanúsított a C.M. Kft-vel (székhely: ....., Cg. ...) szemben azért, hogy "kiadmány 1 neve" kiadványát és az alapjául szolgáló adatbázist a C.M. Kft. "kiadmány 2 neve" kiadványai és az ennek alapjául szolgáló adatbázisa jelentős részének engedély nélküli kimásolásával és újrahasznosításával hozta létre. Megállapítást nyert továbbá, hogy a D. Kft. a C.M. Kft. adatbázisához és működéséhez kapcsolódó üzleti titkait a jogosult hozzájárulása nélkül, tisztességtelenül megszerezte, felhasználta és jogosulatlanul harmadik személy tudomására hozta. A D. Kft. a C.M. Kft-vel szemben tanúsított jogellenes magatartását elismeri, azzal kapcsolatban sajnálatát fejezi ki és a C.M. Kft-től ezúton elnézést kér.”

Kérte továbbá, hogy a bíróság engedélyezze Felperes számára, hogy a fentivel megegyező szövegű közleményt saját szakmai portáin is közzétegye.

4. továbbá a Tpv. 86. § (2) d) pontjában foglaltaknak megfelelően a Tpv. 4. §-ban foglaltakra tekintettel alperest a jogsértéssel előállított, valamint forgalomba hozott áruk, továbbá az előállításukra szolgáló különleges eszközök megsemmisítésére kötelezze;

5. a Tpv. 86. § (2) g) pontjában foglaltaknak megfelelően a Tpv. 4. §-ban foglaltakra tekintettel kötelezze alperest, hogy a jogsértéssel érintett áruk előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról felperes részére az összes rendelkezésre álló adatot szolgáltatassa ki,

Kérte továbbá, hogy az Szjt. 99. § rendelkezéseire is tekintettel, az Szjt. 60/A. §, és 84/A. § alapján, valamint a ... logó tekintetében az Szjt. 4. § (1) bekezdésére is figyelemmel:

6. az Szjt. 94. § (1) a) pontjában foglaltaknak megfelelően a bíróság állapítsa meg a jogsértés megtörténtét;

7. az Szjt. 94. § (1) b) szerint rendelje el a jogsértés abbahagyását és tiltsa el az Alperest a további jogsértéstől;

8. az Szjt. 94. § (1) c) pontjában foglaltakra tekintettel Alperest kötelezze elégtétel adására és költségén az elégtételnek megfelelően nyilvánosság biztosítására. a 3. pontban írt közlemény szerint

9. az Szjt. 94. § (1) d) szerint kötelezze alperest, hogy szolgáltatasson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében részt vevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról;

10. az Szjt. 94. § (1) f) alapján rendelje el a sérelmes helyzet megszüntetését, valamint a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését, továbbá

11. kötelezze Alperest a perköltség megfizetésére.

A felperes a keresetét azzal indokolta, hogy a felperes adatbázisa, mint jogvédelemben részesülő mű három fő részre osztható. Ez egyrészt az adatbázis tartalmára, másrészt az

adatbázis struktúrájára (adatbázis felépítése, szerkezete, formátuma, jelölései) valamint az adatbázis működési elve (azaz a munkafolyamatok, szabályok), az a struktúra, melybe az adatbázis tartalma feltölthető az adatbázis működtethető, felveheti végleges formáját.

A felperes utalt a M.T. Szövetség szakvéleményére, mely megállapította, hogy a felperes 2002-2003. években 22.000.000.- Ft illetőleg közel 30.000.000.- Ft költséget, valamint több ezer munkaórát fordított az adatbázis létrehozására, így megállapította a felperes a Szjt. 84/A § (5) bekezdése szerint megkívánt jelentős ráfordítással hozta létre az adatbázisát. Ezért a felperest az Szjt. 84/A § (1)-(3) bekezdése szerint sui generis adatbázis védelem illeti meg.

A per tárgyát képező P.K. és P.Zs., mint adatbázisok egyben a felperes üzleti titkát is képezik. Ezen utóbbi körben a felperes hangsúlyozta, hogy az üzleti titok megóvása érdekében az adatbázis előállításában részt vevő, és később alpereshez tartozó munkatársak megbízási szerződéseikben titoktartási nyilatkozatot tettek. Továbbá a bíróság által kirendelt S.P. igazságügyi szakértő is megállapította, hogy a felperesi adatbázist tartalmazó CD olyan másolásvédelemmel volt ellátva, amely megvédte az adathordozón található információkat a közvetlen hozzáféréstől. A felperes külföldi tulajdonosától származó okirattal kívánta igazolni, hogy az általa alkalmazott üzleti modell a külföldi tulajdonos üzleti titkát képező know-how, míg a felperesi kiadványok szerkezete, típusaik, kiadásuk, terjesztésük módja, az alkalmazott hirdetési formák, az adatok megjelenítésének módja, a kiadványok fő csoportja, valamint a kiadványok finanszírozása ezen üzleti modell részét képezi, és ekként üzleti titoknak minősül.

A felperes utalva a bíróság által kirendelt M.T. Szövetség és S.P. igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakra bizonyítottnak látta, hogy a felperest megillető jogvédelem alatt álló, illetve felperes üzleti titkának minősülő adatbázis jelentős részét az alperes kimásolta, felhasználta, és újrhasználta.

A felperes kiemelte, hogy a M.T. Szövetség a felperesi és az alperesi adatbázisokban tapasztalható hibaaazonosságok „markerek” vizsgálatát végezte el, mert ez a szakmában elfogadott olyan módszer, mellyel megállapítható, hogy valamely adatbázist harmadik személy jogellenesen használta-e fel, illetőleg annak tartalmát kimásolta-e. A szakértő a gyűjtőkör és a forrásanyagok szakértői vizsgálatára tekintettel megállapította, hogy az adatbázis tartalma és a benne található hibák nem származhattak azonos forrásból, továbbá megállapította, ilyen mennyiségű adathalmaz esetén a sorozatos véletlenszerűség kizárható.

A hibaaazonosságokkal kapcsolatban a felperes kitért arra, hogy az adatbázisban a gyógyszerek helyettesíthetősége, illetve a kiemelt egészségügyi támogatások jogcímen egyedi jelölések kapcsán írtak, különös tekintettel a „rendeli” kifejezés ésszerűtlen ismétlésére, a felperesi adatbázis jogosulatlan felhasználását bizonyítják. Ezen kifejezés ugyanis ésszerűtlenül ismétlődik, és szokatlan, logikátlan helyeken jelenik meg az alperesi kiadványban, ezzel bizonyítható, hogy az alperes a felperesi adatbázis struktúráját és működési elvét használata fel saját adatbázisához.

Ugyanezt állapította meg S.P. igazságügyi szakértő is, aki a forráskódok tekintetében megállapította, hogy a menü pontok és az admin üzenetek azonosak. Figyelemmel arra, hogy a felperesi weboldal egyedi fejlesztésű, az alperesi forráskód vizsgálatát követően az a következtetés, hogy az működését struktúráját tekintve a felperesi weboldallal teljes egészében megegyezik, egyértelműen az adatbázis struktúra illetőleg működési elv jogosulatlan megismerése és a két forrás közötti adatátvitel bizonyítékként szolgál.

A felperes utalva S.P. igazságügyi szakértő szakvéleményére, kiemelte, hogy a szakértő arra a következtetésre jutott a menü pontok tekintetében majdnem teljes az azonosság, az admin beléptetésekkel kapcsolatos üzenetek esetében pedig a teljes azonosság áll fenn. Tekintve, hogy a felperesi weboldal menürendszere, illetőleg forráskódja saját fejlesztése volt, ezért megállapítható, hogy az alperes saját weboldalának kidolgozása során a felperesi forráskódot használta fel. A menüpontok sorrendje, összetétele megegyezik és azonos menüpontoknál egy kivétellel még az ékezetes betűk használata is teljesen azonos. A felperes utalt a szakvéleményre, mely kimondta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján, és arra is tekintettel, hogy a weboldal egyedileg lett fejlesztve a hasonlóság a szokásos sztenderdeknel jóval nagyobb, így a szakértő megítélése szerint a két forráskód közötti adatátvitel fenn áll. E körben a felperes továbbá utalt arra, hogy az alperesi weboldalak menüpontjai között található olyan megegyezőségek, melyek az alperesi weboldalon semmilyen funkcionalitással nem bírnak (például a tápszer-információs oldal), mivel ezen menüpont alatt tartalom soha nem volt

A szakértő vizsgálat alá vonta a felperesi CD lemezt is arra keresve a választ, hogy kimásolhatók-e a felperesi adatbázis adatai, tehát begépelésen kívül egyéb módszerrel is ki lehet-e nyerni azokat. E körben a felperes kiemelte, hogy a szakértő megállapította, ugyan közvetlen hozzáférés nem lehetséges, mivel a CD-ét felperes másolásvédelemmel látta el, azonban létezik olyan módszer, amellyel az adatállomány közvetve kinyerhető.

E körben a felperes visszautalt a M.T. Szövetség szakvéleményére, mely kizárta a fellelhető hibaaazonosságok véletlenszerűségét, továbbá az azonos forrásból származhatóságot, így felperes álláspontja szerint alperes nem újra gépelte az adat tartalmat, hanem a felperesi CD-én szereplő adatállományt S.P. szakértő által vázolt módszer alkalmazásával jogellenesen nyerte ki.

A felperes rámutatott, hogy vele szemben az alperes az adatbázisa összeállítására, és működésére vonatkozóan semmilyen nyilatkozatot nem tett, továbbá saját adatbázisának vizsgálatát a szakértők számára a bizonyítási eljárás során nem tette lehetővé. Továbbá az alperesnek az adatbázisába való szövegrögzítésre vonatkozó nyilatkozatával szemben felhívta a figyelmet a dopping rendelet szövegére, melyben található hibák szintén megegyeznek az alperesi adatbázisban szereplő hibákkal, holott a hivatkozott szöveget kizárólag a felperesi CD tartalmazza.

A felperes hangsúlyozta, hogy így életszerűtlennek tartja azt, hogy amennyiben alperes teljes egészében újra gépelte volna a felperesi kiadványt, úgy ugyanazokat a hibákat vétette volna, mint a felperes. Álláspontja szerint ezt erősítette meg a M.T. Szövetség szakvéleménye is, amikor megállapította, hogy sorozatos véletlenszerűség gyakorlati tapasztalatok alapján kizárható.

Az alperessel szemben hangsúlyozta, hogy az alperes saját felróható magatartására nem hivatkozhat előnyök szerzése végett, hiszen nyilvánvaló, hogy a szakértő azért nem tudta megvizsgálni az alperesi adatbázist, mert az alperes azt többszöri felhívása ellenére nem bocsátotta a rendelkezésére, holott a szakértő ezt többször kérte tőle. A forráskód megszerzésével kapcsolatos alperesi állításokkal szemben hangsúlyozta, hogy a forráskód egy weblap esetén mindenki által hozzáférhető, az Explorer használatával a nézet, majd forrás menüpontok alatt lehet azt letölteni. Továbbá az alperes a forráskóddal kapcsolatos állításait a szakértői vizsgálatot követően nyomban nem terjesztette elő, ellenben közölte további bizonyítási indítványa nincs, csak ezt követően hónapokkal később fogalmazta meg valótlan állításait.

A felperes hangsúlyozta, hogy a bizonyítási eljárás során okiratokkal bizonyította, hogy a ... logó elkészítésére gyógyszerár kérte fel a felperes, aki Sz.P., mint saját grafikus alkalmazásával a logót el is készítette kifejezetten a P. kiadványban való megjelenés céljából. Ezért a ... logó a felperes szellemi alkotása, így az arra vonatkozó szerzői jog az Szjt. 4. § (1) bekezdése alapján felperest illeti meg, és azáltal, hogy alperes saját kiadványában a felperes szellemi tulajdonát képező logót felhasználási engedély nélkül felhasználta, megsértette a felperes szerzői jogait. A felperes rámutatott, hogy az alperesi kiadványban elmosódva, elcsúszva, nem tökéletesen jelentek meg ez a logó, ez is azt bizonyítja, hogy a felperesi kiadványt használta alperes, más nyomdai környezetben, ezért nem lett tökéletes a másolás. E körben a felperes hangsúlyozta, hogy mindezekkel kapcsolatos bizonyítékokkal szemben az alperes ellenbizonyítást nem vezetett.

A felperesi képviselő perköltségigényét akként terjesztette elő, hogy kérte munkadíjának 25.000.- Ft + áfa, azaz bruttó 31.250.- Ft óránkénti munkadíj megállapítását azzal, hogy a felperesi képviselő évenként 43 munkaórát megjelölve 300 munkaóra vonatkozó munkadíja megállapítását kérte.

Az alperes ellenkérelmében kérte felperes keresetének elutasítását, felperes perköltségben marasztalását. Az alperesi képviselő a bizonyítási eljárás során többször jelezte, hogy az alperessel a kapcsolatot felvenni nem tudta, a tagokkal és az ügyvezetéssel semminemű kapcsolata nincs, mert a céget idővel eladták.

Az alperes érdemben arra hivatkozott, hogy az alperesi kiadvány forrását egyrészt az O.Gy.I. által biztosított aktuálisan frissített hivatalos alkalmazási előírásokat tartalmazó digitalizált DOC formátumú adatok alkották. Másrészt az Egészségügyi Közlöny valamint a Magyar Közlöny melyekből a készítmények árait, rendelkezését, támogatási összegek mértékét kézzel gépelve vitte fel az alperes az adatbázisába. Hangsúlyozta, hogy ezek a kiadványok hivatalosak és nyilvánosak. Ezért álláspontja szerint elfogadhatatlan az a szakértői vélemény, mely ezen tényt figyelemmel kívül hagyva végezte el a vizsgálatát, és vont le következtetéseket.

Az alperes kiemelte, hogy az alperesi weboldal forráskódjával kapcsolatban, és azok kiadása tekintetében senki nem kereste meg az alperest, ezért álláspontja szerint a felperes, vagy a szakértő jogosulatlanul és a szerzői jogot megsértve törte fel, vagy fejtette vissza az alperesi weboldal forráskódját. Az alperes állította, hogy nem követett el jogsértést, ezért a felperesnek mind a Tpv.-re mind az Szjt.-re alapított keresete alaptalan.

A M.T. Szövetség által készített szakvéleményben foglaltakkal szemben az alperes változatlanul állította, hogy adatbázisának egyik adat forrása az O.Gy.I.től szerződés alapján megvásárolt aktuálisan frissített hivatalos alkalmazási előíratok voltak, melyeket CD-re kiírva DOC formátumban kapott meg az alperes. A másik forrás az Egészségügyi Közlöny, valamint a Magyar Közlöny voltak, melyekből a készítmények árait, rendelkezését, támogatási összegek mértékét kézzel gépelve vitte fel az alperes az adatbázisába. Mindezek alapján készültek el az adatbázis különböző táblái, melyek felépítése során külön táblákba került a készítmények hatóanyaga, gyártója-forgalmazója, az ára, rendelkezése, a TC kódja, valamint minden adat, ami a gyógyszerről megtudható volt az alkalmazási előírás alapján. Utalt arra, hogy az adatokat Word formátumból át kellett alakítani adatbázis formátummá, így lehetett létrehozni a Acces-mdb formátumot. Így az Acces-ben készült táblák összekapcsolásával létre lett hozva egy olyan adatállomány, mely alapja volt a CD-nek is.

Mindezekre figyelemmel az alperes a T. Szövetség által megállapított alperesi jogosulatlan felhasználást csak valószínűsítésnek minősítette.

A felperes állításával ellentétben tagadta, hogy a felperesi adatbázis sui generis védelemben részesülhetne, mivel mindkettő nyilvános, és hivatalos adattartalomra épül. A hozzáadott adattartalmi értékben pedig jelentékeny különbséget mutat. Az alperes tagadta, hogy üzleti titoksértést követett volna el, állítása szerint az e körben felperes által előadottak kizárólag piaci dominanciájának védelmében születtek, egyben ki akar rekeszteni jelen perrel minden olyan új kreatív megnyilvánulást, ami az alapjogi elvekkel összeegyeztethetetlen.

Utalt arra, hogy az alperes sosem volt jogviszonyban a felperessel, továbbá a felperessel korábban szerzői vagy megbízási jogviszonyban lévő harmadik személyekkel a felperes nem kötött kizárólagos felhasználási megállapodást, ezért azok szabadon értékesíthették szellemi tulajdonukat másnak is.

Az alperes nem vitatta, hogy a ... logót a 2003. márciusi promóciós kiadványában szerepeltette.

A felperes keresete részben megalapozott.

Az 1999. évi LXXVI. tv. 60/A § (1) bekezdése szerint adatbázis az önálló művek, adatok vagy egyéb tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint elrendezett gyűjteménye, amelynek tartalmi elemeihez – számítástechnikai eszközzel, vagy bármely más módon – egyedileg hozzá lehet férni.

A 84/A § (1) bekezdése szerint az adatbázis előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy az adatbázis tartalmának egészét, vagy jelentős részét a) másolat készítése útján többszörözzék, b) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék az adatbázis példányainak terjesztésével, vagy a nyilvánossághoz való közvetítéssel.

A (2) bekezdés szerint a terjesztésen az adásvétellel vagy a tulajdonjog más módon történő átruházásával való forgalomba hozatal, az országba forgalomba hozatali céllal történő behozatal és bérbeadás értendő. A 3. § előírja, hogy az adatbázis előállítójának hozzájárulása nélkül ismételen, és rendszeresen nem másolható ki, illetve nem hasznosítható újra az adatbázis tartalmának jelentéktelen része sem, ha ez sérelmes az adatbázis rendes felhasználására, vagy indokolatlanul károsítja az adatbázis előállítójának jogos érdekeit. Az (5) bekezdés előírja, hogy az adatbázis előállítóját akkor illeti meg az (1)-(3). bekezdésben szabályozott jogok, ha az adatbázis tartalmának megszerzése ellenőrzése, vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényelt.

Az 1996. évi LVII. tv. (Tpvt.) 4. § (1) bekezdése szerint, tilos üzleti titkot tisztességtelen módon megszerezni, vagy felhasználni, valamint jogosulatlanul mással közölni, vagy nyilvánosságra hozni.

A bíróság a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint, a peres felek előadása a becsatolt okiratok, S.P. igazságügyi szakértő szakvéleménye, a M.T. Szövetség szakvéleménye, a **Sz.J.Sz. Testület szakvéleménye alapján állapította meg.**

A lefolytatott bizonyítási eljárásban a bíróság által kirendelt Sz.J.Sz.i Testület szakvéleményében megállapította, hogy a felperesi adatbázis az Szjt. 60/A § (1)

bekezdése szerint részesülhet sui generis védelemben, mint olyan gyűjtemény, amelynek tartalmi elemeit valamely rendszer, vagy módszer szerint rendezték el, aminek folytán az egyes tartalmi elemekhez egyedileg hozzá lehet férni. A Sz.J.Sz. Testület megvizsgálva a rendelkezésre bocsátott kiadványokat megállapította, hogy mindegyik benyújtott kiadvány kielégítette a nyomtatott adatbázissal szemben az adatok egyedi hozzáférhetőségével kapcsolatosan támasztott törvényi követelményt.

Az eljáró Szakértő Testület ugyanakkor kiemelte, hogy az Szjt. 84/A/ § (5) bekezdés értelmében az adatbázis előállítóját akkor illeti meg a fentiek szerinti védelem, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése, vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényel

A bíróság által kirendelt S.P. igazságügyi szakértő szakvéleményében rögzítette, hogy a forráskódok az adminisztrációs terület, más néven admin forráskódjai. A kódokból megállapítható, hogy az admin felület speciálisan az adott weboldal kezeléséhez készül, tehát nem egy készen használható rendszerhez tartozik. Ilyen esetekben a weboldal kódját készítő szakember mindig az egyedi igényeknek megfelelően készíti el a felületet.

A szakértő összehasonlítva és megvizsgálva a peres felek weboldalait, megállapította, hogy azok menüpontjai tekintetében csaknem teljes azonosság kijelenthető, az admin beléptetésekkel kapcsolatban mindkét esetben a teljes azonosság fenn áll, annak ellenére, hogy az adminak szóló üzenetek általában néhány szavas rövid, tömör megfogalmazásúak, de sok variációban használatosak.

A szakértő megállapította, hogy a menüpontok sorrendje szóösszetétele megegyezik az azonos menüpontoknál, míg az ékezetes betűk használata is teljesen azonos. Az ékezetek használatában logikát a szakértő sem tudott felfedezni, de megjegyezte, hogy emiatt is feltűnő a csaknem teljes azonosság.

A szakértő megállapította, hogy az admin felületek menüpontjainak elnevezése, az admin belépési üzenetek, a szóösszetétel, az ékezetek használata, a menüpontok sorrendje, csaknem teljesen azonosságot mutat, figyelembe véve azt, hogy az admin felület a rendelkezésre álló adatok alapján egyedileg lett fejlesztve, a hasonlóság a szokásos standardoknál jóval nagyobb, így a szakértő megítélése szerint a két forráskód közötti adatátvitel fenn áll.

A szakértő megvizsgálta a felperesi kiadvány mellékletét képező CD-ét, annak megállapítására, hogy arról adatfelhasználás történt-e az alperes részéről. E körben a szakértő rögzítette, hogy az adatállományok egy meghatározott struktúra szerint tartalmazzák az adatokat, amelyekből az összetartozó adatállományokat közvetlenül importálni nem megoldható. A felhasználó felületről a szövegeket kiollózni (CTRL+C) nem engedélyezett. Egyedül a nyomtatási funkció az, amivel az adatokat a szoftvercsomagból ki lehet nyerni, viszont nyomtatáskor a nyomtatási képen érthető okokból vízjeles logó is megjelenik. A szakértő megállapította, hogy az adatok kinyerésére a felhasználói felületen keresztül az újragépelésen kívül más informatikai módszer is létezik, azonban ezen módszer alkalmazásával a hosszú „ő” és „ű” speciális karakterek konvertálásánál hibás, így utólagos korrekció a teljes szöveg tekintetében elkerülhetetlen.

A szakértő kiemelte, hogy az alperes megkeresése nem járt sikerrel, ezért a helyszíni vizsgálat ellehetetlenült.

A bíróság által kirendelt M.T. Szövetség szakértői véleményében a szakértői vizsgálat alapján

rögzítette, hogy a felperes 2002-2003. években 22 és közel 30 millió forint költséget, valamint több ezer munkaórát fordított a felperesi adatbázisok létrehozására.

A szakértő vizsgálat alapján megállapította azt is, hogy a felperes a per tárgyában szereplő P.K., valamint P. Zsebkönyv adatbázisok tulajdonosa.

A vizsgálat alapján a szakértő megállapította, hogy a felek kiadványaiban megtalálható hibák azonossága csak a felperes adatbázisának átvételéből származtatható. A sorozatos véletlenszerűség a gyakorlati tapasztalatok alapján, míg az azonos forrásból származtathatóság pedig kizárható.

Végkövetkeztetésként a szakértő testület egyértelműen megállapította, hogy a felperes adatbázisát az alperes jogosulatlanul használta fel saját D. adatbázisa előállításához.

A szakértő rögzítette, hogy az alperes a jogi képviselője közvetlen megkeresése ellenére elzárkózott a helyszíni szemléltől.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható, hogy a felperes perbeli adatbázisát megillette Szjt. 60/A §-ában szabályozott jogvédelem, ekként a felperes gyakorolhatta a Szjt. 84/A §-ban meghatározott jogokat.

A felperes mindezeket a szerzői jogi Sz.J.Sz. Testület és a M.T. Szövetség szakvéleményével bizonyította. **Ugyanis a Sz.J.Sz. Testület Szakvéleménye megállapította, hogy az Szjt. 60/A §-ában meghatározott sui generis védelemhez szükséges az adatok egyedi hozzáférhetőségével kapcsolatos törvényi követelménynek a vizsgált kiadványok megfelelnek.**

Mind a M.T. Szövetség, mind pedig a Sz.J.Sz. Testület szakvéleménye egyértelműen megállapította, hogy az Szjt. 84/A § 1-3 bekezdésében meghatározott védelem fennállásához az (5) bekezdés szerint előírt jelentős ráfordítás a felperes részéről megvalósult.

A M.T. Szövetség a peres felek adatbázisainak hibaazonosságát megvizsgálta, figyelemmel a gyűjtőkör és a forrásanyagokra, arra a következtetésre jutott, hogy a hibák nem származhatnak azonos forrásból, továbbá a sorozatos véletlenszerűségük kizárható, ezért a hibák azonossága csak a felperes adatbázisának átvételéből származtatható. Mindez egyben cáfolja azon alperesi állítást, mely a felek adatbázisának azonos forrásból származhatóságát állította, illetve az adatbevitel módját az alperes által állított újragépelés tényét.

Ugyanezen következtetésre jutott S.P. szakértői vizsgálati eredményeként is, aki arra a következtetésre jutott, hogy a menüpontok tekintetében majdnem teljes az azonosság, míg az admin belépésekkel kapcsolatos üzenetek esetében pedig a teljes azonosság fennáll azzal, hogy kiemelte a felperesi weboldal menürendszere, illetve forráskódja felperes saját fejlesztése volt. Így erre figyelemmel, mivel a hasonlóság a szakértő megállapítása szerint a szokásos sztenderdeknél jóval nagyobb, megítélése szerint a két forráskód közötti adatátvitel fenn áll. A felperesi CD lemez vizsgálata során a szakértő ugyanezen következtetésekre jutott, tekintettel arra, hogy a felperes által alkalmazott másolásvédelem ellenére a közvetlen hozzáférés nem lehetséges. Így az abból eredő adattartalom kinyerése, a szakértő által vázolt módszer alkalmazásával vált lehetővé.

Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy az alperes megvalósította az Sztj. 84/A § (1) bekezdésében meghatározott jogellenes magatartást, mivel az adatbázis jelentős részét kimásolta, illetve újrahasznosította a felperes engedélye nélkül, megsértve ezzel a felperesi adatbázison a felperest megillető szerzői jogát.

A Tpv. 4. §-ában tilalmazott versenyjogsértő magatartás esetén a védelem tárgya az az üzleti titok, mely gazdasági tevékenységhez kapcsolódik. A gazdaság szféráján kívüli számos egyéb területen meghatározott (egészségügy, hitélet, politika stb.) titokkörre nem vonatkozik a versenyjogi jogvédelem.

Az üzleti titok megjelenési formáját tekintve lehet tény, információ megoldás vagy adat. Azzal, hogy csak az a tény, információ megoldás, vagy adat minősül üzleti titoknak, amelynek titokban maradásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik. Így például olyan megoldások titkossága kapcsán, amelyek a piacon értékesíthetők know-how-ként.

Az üzleti titoknak minősítés törvényi a korábbihoz képest új többletfeltétele, hogy a titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedést megtegye. Az állandósult versenyjogi gyakorlat szerint a versenyjogi titokvédelem már akkor fennáll, ha az üzleti titok jogosultja, már tesz valamit a titokban tartás érdekében.

A felperes a fentieknek megfelelően okirattal bizonyította, hogy az adatbázis tartalma, szerkezete, illetve szerkesztési módszere (szintek, táblák, rekordok, azonosítók használata) és az adatbázis formátuma, az abban használt jelölések (tagjelek, elválasztójelek, azonosítók szerkezete), az adatbázis DNS-e, valamint a felperesi cég tulajdonosának know-how-ját képezi.

Ezt meghaladóan csatolva a felperesi munkavállalók titoktartási nyilatkozatait, továbbá a felperesi cég rendszergazdája a B. Kft. nyilatkozatát szintén bizonyította, hogy a fenti üzleti titkokra vonatkozó titkosítást a felperes elvégezte.

A Tpv. 4. §-ával tilalmazott versenyjogsértő magatartás azzal is elkövethető, ha az üzleti titkot megszerzik, és felhasználják.

A felperes a fentiek szerint, mind S.P. igazságügyi szakértő, mind pedig a M.T. Szövetség szakvéleményével bizonyította azt is, hogy az adatbázisában szereplő üzleti titoknak minősülő tény, információt, megoldást és adatot az alperes, a felperes az engedélye nélkül kimásolt, és felhasznált saját adatbázisa elkészítéséhez.

Ezzel az alperes elkövette a Tpv. 4. §-ában tilalmazott üzleti titoksértést, mint versenyjogsértő magatartást.

A felperes okirattal igazolta, hogy a perbeli ... logót a cég kérésére a korábbtól eltérően külön alakította ki. A logó elkészítésére egy gyógyszergyár kérte fel a felperest, aki azt saját grafikusa alkalmazásával készítette el a P. kiadványban való megjelenés céljából. Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy a felperest megilleti a ... logón az Sztj. 4.§-ában szabályozott szerzői jogi jogvédelem.

Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy saját kiadványában a felperes engedélye nélkül felhasználta a logót, a bíróság ezt a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján értékelte. Mindezekből megállapítható, hogy az alperes megsértette a felperesnek a ... logón fennálló szerzői jogát.

A bíróság a keresettel kérelmezett jogkövetkezmények körében, tekintve, hogy a per tárgya

nem jellegbitorlás megállapítására irányult, ezért a bíróság a Tpvt. 86. § (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott jogkövetkezményre való kötelezést mellőzte.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdésének f) pontjában megfogalmazott jogkövetkezmény alkalmazását a bíróság azért mellőzte, mert az Szjt. 94. § (1) bekezdésének b) pontjába foglalt jogkövetkezmény alkalmazásával a sérelmes helyzet megszűnik, a felperes tulajdonjogára figyelemmel a dolog megsemmisítésére való kötelezés pedig végrehajthatatlan.

A bíróság mellőzte a Tpvt. 86. § (2) bekezdésének g) és az Szjt. 94. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott jogkövetkezményre való kötelezést is, mert az eljárás során nem merültek fel olyan, a jogsértésben részvevő más személyekre, a velük kialakított üzleti kapcsolatra vonatkozó adatok, melyek a Tpvt. és az Szjt. által biztosított adatszerzés körében a felperes részére megismerhetőek lennének.

A felperesnek a közzétételre való kötelezésre irányuló kérelmét, az ítéleti rendelkezést meghaladóan, mint eltúlzottat utasította el a bíróság.

Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére, melyet a bíróság a pernyertesség, pervesztesség nem számottevő arányára figyelemmel állapított meg. A perköltség tartalmazza a felperes által előlegezett szakértői díjakat, a felperes által lerótt 21.000.- Ft kereseti illetéket, továbbá a felperest képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felperes és képviselője között létrejött megbízási szerződésre figyelemmel megállapított bruttó 9.375.000.- Ft munkadíját.

, 2010. február 19.

. Tóth Gyula s. k.
bíró

II.

Fővárosi Ítéletábla
14.Gf.40.520/2010/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéletábla a Marosi, Préda és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Drótos és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. február 19. napján kelt 15.G.40.367/2007/58. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében azzal hagyja helyben, hogy az alperes az ítélet rendelkező részének közzétételekor köteles a peres felek nevét beazonosíthatóan megjelölni;

a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 9.899.095,- (Kilencmillió-nyolcszázkilencvenkilencezer-kilencvenöt) Ft-ról 8.024.095,- (Nyolcmillió-huszonnégyezer-kilencvenöt) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 426.900,- (Négyszázhuszonhatezer-kilencszáz) Ft másodfokú részperköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes 103.500,- (Egyszázháromezer-ötszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték visszaigénylésére jogosult az állami adóhatóságtól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az ún. M. cégcsoport összegyűjti, rendszerezi, aktualizálja és publikálja a gyógyszerek adatait több, mint harminc országban, kiadványaik mintegy száz országban tizenhat nyelven jelennek meg.

A felperes 1993-ban jött létre a M. csoport leányvállalataként, azóta rendszeresen jelenteti meg a P.K., valamint a P Zsebkönyv elnevezésű kiadványait, melyek a forgalomban lévő gyógyszerekről adnak tájékoztatást. 1996-tól e kiadványok saját gyógyszeradatbázisból, saját szerkesztésben készülnek. A P Zsebkönyvek félévente naprakészen jelennek meg az Országos Gyógyszerészeti Intézet (OGYI) iránymutatása alapján. A zsebkönyv leírásai teljes képet adnak a forgalomban lévő gyógyszerkészítményekről. A P.K. és CD-rom a Magyarországon forgalomban lévő összes gyógyszer teljes leírását tartalmazza.

A cégjegyzékbe 2002. október 1. napján bejegyzett alperesi társaság 2003. márciusában jelentette meg a D. nevű kiadványát, amely a gyógyszerkészítmények rövidített leírását tartalmazza. A cégismertetőben szereplő tájékoztató szerint a később megjelentetni tervezett D. szakkönyvek az adott szakterületre vonatkozó gyógyszerkészítmények rövidített leiratai mellett a szakmai kollégiumok által írt gyógyszerterápiás ajánlatokat is tartalmazzák. A D. CD-rom pedig a Magyarországon forgalomban lévő valamennyi gyógyszerkészítmény aktuális, teljes hivatalos alkalmazási előírását tartalmazza.

A felperes a Fővárosi Bírósághoz 2003. április 22. napján benyújtott és az eljárás során módosított keresetében kérte, hogy 2006. évi LVII. törvény (Tpv.) 86. § (2) bekezdése alapján állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes 4. §-ba ütköző tisztességtelen piaci magatartást tanúsított. Kötelezze a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől. Kötelezze továbbá elégtétel adására saját költségén és arra, hogy annak megfelelő nyilvánosságot biztosítson két, a keresetében megjelölt orvosi szaklapban való közzététellel, egyben jogosítsa fel a felperest arra, hogy a keresetlevelében megjelölt szövegű közleményt saját szakmai portáljain közzétegye. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest a jogsértéssel előállított, valamint forgalomba hozott áruk, továbbá az előállításukra szolgáló különleges eszközök megsemmisítésére, és a jogsértéssel érintett áruk előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról felperes részére történő adatszolgáltatásra.

A fentiek mellett kérte, hogy az 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 99. §-a, 60/A. §-a és 84/A. §-a alapján - figyelemmel a 4. § (1) bekezdésére is - állapítsa meg a felperes sérelmére a jogsértés megtörténtét, rendelje el annak abbahagyását, és tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze elégtétel adására saját költségén és arra, hogy az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítson a keresetlevelében megfogalmazott közlemény közzétételével, kötelezze adatszolgáltatásra, valamint rendelje el a sérelmes helyzet megszüntetését, valamint a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését.

Kérte az alperes perköltségben való marasztalását az 58. sorszámú jegyzőkönyvhöz csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján.

Arra hivatkozott, hogy a felperes adatbázisa egyrészt a felperes Ptk. 81. § (2) bekezdése szerinti üzleti titkának minősül, másrészt az Szt. 60/A. § (1) bekezdése alapján „sui generis” védelemben részesül. Az adatbázis három fő részre osztható, egyrészt annak tartalmára, másrészt annak struktúrájára, harmadrészt működési elvére. A bíróság által kirendelt Magyar Tartalomipari Szövetség (MATISZ) szakvéleménye alátámasztja azt a felperesi előadást, hogy a felperes 2002-2003. években jelentős költséget és több ezer munkaórát fordított az adatbázis létrehozására, ezáltal az Szt. 84/A. § (5) bekezdésében megfogalmazott jelentős ráfordítás mint a sui generis védelem feltétele is bizonyított.

Mindezek, valamint az ügyfélkör és a felperes tulajdonosának know-how-ja egyben a felperes üzleti titkát is képezi, melynek megóvása érdekében az adatbázis előállításában résztvevő és később az alperessel jogviszonyt létesítő munkatársak megbízási, illetve munkaszerződéseikben titoktartási nyilatkozatot tettek. Az üzleti titok megőrzésére vonatkozó rendelkezéseket rögzített a felperes Szervezeti és Működési Szabályzata is, melynek tartalmát a vele jogviszonyban állókkal megismertette, akik azt az aláírásukkal igazolták. A felperes a rendszergazda nyilatkozatával azt is bizonyította, hogy a vele jogviszonyban állóknak különböző szintű hozzáférési lehetősége volt az adatokhoz, amellyel szintén az üzleti titok megőrzése volt a felperes célja. Végül a felperesi adatbázist tartalmazó CD olyan

másolásvédelemmel volt ellátva, amely megvédte az adathordozón található információkat a közvetlen hozzáféréstől

Azt a tényt, hogy a felperest megillető jogvédelem alatt álló, illetve a felperes üzleti titkának minősülő adatbázis jelentős részét az alperes kimásolta, felhasználta és ily módon hasznosította, alátámasztotta mind a MATISZ, mind a perben kirendelt S.P. igazságügyi szakértő szakvéleménye. A felperes által hivatkozott és a MATISZ szakvéleményben is megállapított hibaazonosságok is igazolják azt az előadását, hogy azok nem származhattak azonos forrásból; ilyen mennyiségű adathalmaz esetén a sorozatos véletlenszerűség kizárható. Kérte értékelni, hogy az alperes az adatbázisa összeállítására és működésére vonatkozóan - felhívás ellenére - nem tett nyilatkozatot, továbbá saját adatbázisának vizsgálatát a szakértők számára a bizonyítási eljárás során nem tette lehetővé.

Keresete ténybeli alapjaként jelölte meg továbbá, hogy a felperesi kiadványokban megjelenített M. P. logót a M.P. gyógyszergyár kérésére a felperes készítette el saját grafikus alkalmazásával, kifejezetten a P kiadványokban való megjelenés céljából. Ezért a M. P. logó a felperes szellemi alkotása, így az arra vonatkozó szerzői jog az Szjt. 4. § (1) bekezdése alapján a felperest illeti meg. Azáltal, hogy az alperes a saját kiadványában a felperes szellemi tulajdonát képező logót felhasználási engedély nélkül megjelentette, megsértette a felperes szerzői jogát. Megjegyezte, hogy az alperesi kiadványban ez a logó is elmosódva, elcsúszva látszik, ez is azt bizonyítja, hogy a felperesi kiadványt használta fel az alperes más nyomdai környezetben, ezért nem lett tökéletes a másolat. Ennek bizonyítására csatolta a grafikus nyilatkozatát és a gyógyszergyárral e-mailen folytatott levelezését.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Érdemben arra hivatkozott, hogy az alperesi kiadványok forrását egyrészt az OGYI által biztosított, aktuálisan frissített hivatalos alkalmazási előírásokat tartalmazó, digitalizált DOC formátumú adatok alkották, melyeket CD-n vásárolt meg az OGYI-tól, másrészt az Egészségügyi és a Magyar Közlöny, amelyekből a készítmények árait, rendelkezhetőségét, a támogatási összegek mértékét kézzel gépelve vitte fel az adatbázisába.

A felperessel korábban jogviszonyban állt személyek titoktartási nyilatkozatával összefüggésben előadta, hogy azok kizárólag a jogviszony fennállásának idejére vonatkoztak, annak megszűnése után ezen személyek a szellemi terméküket szabadon értékesíthették. Vitatta, hogy az adatbázis a felperes üzleti titkát képezné, mivel nyilvános adatbázisról van szó.

Azt elismerte, hogy a M. P. logót a promóciós kiadványában szerepeltette, azonban arra hivatkozott, hogy az ezt követő kereskedelmi kiadványaiban a logó már nem szerepelt. A MATISZ és S.P. szakvéleményében foglaltakat nem fogadta el. A jogi képviselő a per későbbi szakaszában jelezte, hogy az alperessel a kapcsolatot nem tudta felvenni, mert a céget időközben értékesítették.

A bizonyítási eljárás keretében a felek az előadásuk alátámasztására okiratokat csatoltak. Az elsőfokú bíróság szakértőként rendelte ki a Szerzői Jogi Szakértői Testületet, a MATISZ-t és S.P.t, tanúként hallgatta ki dr. B.Gy.-t

A 2010. február 19. napján kelt 15.G.40.367/2007/58. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes a D. elnevezésű kiadványának és az alapul szolgáló adatbázisának a felperes P nevű kiadványai és az alapjául szolgáló adatbázisa jelentős részének engedély nélküli kimásolásával és felhasználásával történő létrehozásával üzleti titoksértést követett el. Eltiltotta az alperest az ilyen jellegű további jogsértő magatartástól, és megállapította, hogy az

alperes megsértette a felperesi adatbázison és a M. P. logón fennálló, a felperest megillető szerzői jogot. Eltiltotta az alperest az ilyen jellegű további jogsértő magatartástól. Kötelezte, hogy 30 napon belül, saját költségén, egy alkalommal a M.T. és a P.T. című napilapokban az ítélet rendelkező részét tegye közzé. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.899.095,- Ft perköltséget. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Döntését azzal indokolta, hogy a Szerzői Jogi Szakértői Testület szakvéleményében megállapította, hogy a felperesi adatbázis az Szjt. 60/A. § (1) bekezdése szerint részesülhet „sui generis” védelemben mint olyan gyűjtemény, amelynek tartalmi elemeit valamely rendszer vagy módszer szerint rendezték el, aminek folytán az egyes tartalmi elemekhez egyedileg hozzá lehet férni. Kiemelte ugyanakkor, hogy az Szjt. 84/A. § (5) bekezdése értelmében az adatbázis előállítóját akkor illeti meg a fentiek szerinti védelem, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényel.

Ezt a jelentős ráfordítást a MATISZ szakvéleménye rögzítette, megállapítva, hogy a felperes 2002. és 2003. években közel 30.000.000,- Ft költséget, valamint több ezer munkaórát fordított az adatbázisok létrehozására. Rögzítette azt is, hogy a felek kiadványaiban megtalálható hibák azonossága csak a felperes adatbázisának átvételéből származtatható. A sorozatos véletlenszerűség a gyakorlati tapasztalatok alapján, míg az azonos forrásból származhatóság a felperes által átadott forrásanyagok és gyűjtőkör alapján kizárható.

Végkövetkeztetésként a nyomdai dokumentumok és a felperesi vizsgálat alapján a szakértői testület megállapította, hogy a felperes adatbázisát az alperes jogosulatlanul használta fel D. adatbázisa előállításához.

S.P. igazságügyi szakértő a szakvéleményében a rendelkezésre álló forráskódokból megállapította, hogy az ún. admin terület speciálisan az adott weboldal kezeléséhez készül és a két forráskód a menüpontok tekintetében csaknem teljes azonosságot mutat, továbbá az admin beléptetésekkel kapcsolatban mindkét esetben teljes azonosság áll fenn, annak ellenére, hogy az adminnak szóló üzenetek általában néhány szavas, rövid, tömör, megfogalmazásúak, de sok variációban használatosak. A menüpontok sorrendje, szóösszetétele megegyezik az azonos menüpontoknál, míg az ékezetes betűk használata is teljesen azonos, annak ellenére, hogy abban logikát a szakértőt nem tudott felfedezni, ugyanakkor emiatt volt feltűnő a csaknem teljes azonosság. Összefoglalva kijelentette, hogy a hasonlóság a szokásos standardoknál jóval nagyobb, így megítélése szerint a két forráskód közötti adatátvitel fennáll.

A fentiek alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes perbeli adatbázisát megillette az Szjt. 60/A. §-ában szabályozott jogvédelem, ekként gyakorolhatta az Szjt. 84/A. §-ában meghatározott jogokat.

A Tpvt. 4. §-ában tilalmazott versenyjogsértő magatartás esetén a védelem tárgya az üzleti titok, amely gazdasági tevékenységhez kapcsolódik.

A Tpvt. 4. §-ában tilalmazott versenyjogsértő magatartás azzal is elkövethető, ha az üzleti titkot megszerzik és felhasználják. A felperes okirattal bizonyította, hogy az adatbázis tartalma, szerkezete, illetve szerkesztési módszere (szintek, táblák, rekordok, azonosítók használata) és az adatbázis formátuma, az abban használt jelölések (tagjelek, elválasztójelek, azonosítók szerkezete), az adatbázis DNS-e, valamint a felperesi cég tulajdonosának know-how-ja az üzleti titkát képezi, a titkosítást elvégezte. Szintén okirattal igazolta, hogy a M. P. logót a cég kérésére a felperes alakította ki. Az elsőfokú bíróság a jogsértések

megállapítására, az alperes jogsértéstől való eltiltására és elégtétel adására vonatkozó kereseti kérelmeket találta megalapozottnak, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét az ítéletében írt indokok alapján elutasította.

A pervesztesség és pernyertesség nem számottevő arányára figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség megfizetéséről azzal, hogy az ügyvédi munkadíj tekintetében az felperes által csatolt megbízási szerződésben írt óradíjat és a jogi képviselő által bejelentett 300 munkaórát vette figyelembe. A perköltség ezen felül a felperes által lerótt illetéket és előlegezett szakértői díjat foglalja magában.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a határozat Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését kérte. Külön sérelmezte az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét.

Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság hibásan állapította meg, hogy az alperes megsértette a felperes üzleti titkát, melyhez elsődlegesen az üzleti titok fogalmát kellett volna értelmeznie. A Tpv.-ben megfogalmazottak mindegyike az üzleti titoksértés elemét képezi.

A felperes nyilvános adatokra vonatkozóan nem formálhat semmilyen jogalappal privát jogot vagy magánérdeken alapuló igényt, márpedig a felperes az üzleti titoksértés megállapítására vonatkozó kérelmét gyakorlatilag erre alapozta. Az elsőfokú bíróság az alperes beadványaiban foglaltakat figyelmen kívül hagyva tette magáévá a felperesi álláspontot, anélkül, hogy az alperesi védekezésre az ítélet indokolásában részletesen kitért volna. Az alperes soha sem állt munkaviszonyban a felperessel, tehát ennek hiányában a felperes üzleti titkának birtokába sem juthatott. A felperessel korábban szerzői vagy megbízási jogviszonyban lévő harmadik személyek által sem szerezhetett meg az alperes a felperes által üzleti titoknak minősített információkat. Ugyanis a felperes nem kötött a szerzők által előállított szerzői oltalom alá eső művekre kizárólagos felhasználási megállapodást. Éppen ezért a szerzők szabadon értékesíthették szellemi tulajdonukat másnak is. A felperes által csatolt megbízási szerződések sem támasztják alá azt, hogy konkrétan milyen know-how-t állítottak elő a megbízottak, és azok milyen védelmet élveznek.

Érdekes az is, hogy a felperes megbízási jogviszonyra irányuló szerződésekre alapozva keletkezteti a szerzői jog keretébe tartozó jogszerzéseit. Olyan tevékenységekre tehát, amelyek nem eredmény, hanem gondossági kötelem keletkeztettek. Nem lehetett ezeknek a jogviszonyoknak olyan eleme, amely eredményt keletkeztetett volna, tehát az el sem lopható. A csatolt szerződések jelentős része határozott időre szólt, és a felperes által peresített időszakban már nem volt hatályban. A titoktartási klauzulák és nyilatkozatok kizárólag a jogviszony fennállásának idejére szóltak. A szerződésekben sehol sem találni olyan kikötést, amelyre vonatkozóan kétséget kizáróan megállapítható, hogy olyan versenyjogi tilalmat, vagy titoktartási kötelezettséget fogalmaztak volna meg, amely a jogviszony megszűnését követően fennállt volna, amit egyébként a felperesnek ellentételeznie is kellett volna.

Hangsúlyozta, hogy a Szerzői Jogi Szakértői Testület szakvéleménye értelmében a felperes adatbázisa nem minősül gyűjteményes műnek, vagyis nem terjed ki rá ilyen értelemben a szerzői jogi törvény hatálya.

A sui generis védelem tekintetében sem érhető a felperes álláspontja, hiszen a peres felek adatbázisai egyaránt az OGYI által megjelentetett adattartalomra épültek, sőt az alperesi kiadvány számos olyan plusz információt és megoldást is tartalmaz, amelyet a felperesé nem.

Megjegyezte, hogy a felperes által a perben benyújtott és a per tárgyát képező kiadvány nem azonos a szakértőnek átadott példánnyal, melyet a szakértő sem vett észre. Az alperes által előadottakat, így különösen a 2003. június hónapban kelt érdemi ellenkérelem 16. és 17. oldalain leírtakat, sem a szakértők, sem az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe.

Amennyiben az üzleti titoksértés tekintetében a másodfokú bíróság helybenhagyná az elsőfokú ítéletet, precedenst teremtene arra, hogy a felperesen kívül más ne állíthasson elő hiteles és hivatalos forrásból olyan kiadványt, amely adattartalmában, illetve kialakításában a felperesi kiadvány versenytársa lehet. Ez összeegyeztethetetlen az Európai Unió és a Magyar Köztársaság alapjogi elveivel, mivel a piaci verseny kizárására törekszik. Az alperesi kézikönyv megjelenése a magyar gyógyszer-információs piac helyzetét javító jelenség volt, amit minden piaci szereplő üdvözölt, eltekintve a monopolhelyzetet élvező felperestől.

Az alperesi kiadványok már megjelenésük óta tartalmaztak CD mellékletet, szemben a felperes P kiadványaival. CD-t a felperes csak ezt követően kezdett mellékelni a nyomtatott kiadványához.

Mindaddig CD melléklet csak az OGYI hivatalos kiadványának, a Kompendiumnak a mellékleteként jelent meg, ahhoz a felperesnek semmi köze nincs. Ezzel egyébként az OGYI a törvényi kötelezettségének tett eleget, miszerint minden évben köteles kiadni a magyar gyógyszerkincs összes leiratát.

Mind a szakértői vélemény, mind az ítélet rögzítette, hogy a felperes CD lemezéről közvetlen hozzáféréssel nem lehetséges adatokat kinyerni, mivel azokat a felperes másolásvédelemmel látta el. Ezt követően azonban az ítélet azt mondja ki, hogy ennek ellenére létezik olyan módszer, amivel az adatállomány közvetve mégiscsak kinyerhető, és ezzel azt sugalmazza mindenféle erre vonatkozó bizonyíték hiányában, mintha az alperes egy ilyen jogellenes, közvetett módszerrel nyerte volna ki az adatállományt. Ez már csak azért is értelmezhetetlen, mivel az alperes előbb jelent meg CD melléklettel mint a felperes.

Az elsőfokú bíróság a M. P. logó tekintetében figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a kérdéses logó nem a keresetben nevesített alperesi kiadványban, hanem a jelen per tárgyát nem képező és kereskedelmi forgalomba sem került promóciós kiadványban jelent meg. Ezáltal az elsőfokú bíróság az ítéletével túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során egyértelművé vált, hogy a peres felek azonos adatbázisból dolgoztak, mindkettő adatbázis az OGYI által kiadott nyilvános és hivatalos adatbázisra épült. Álláspontja szerint a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy az adattartalom azonos hibái miatt kerültek be saját szellemi termékébe, hogy később ellenőrizni tudja, hogy arra nem jogosult személy az adatbázisát jogtalanul használta. Az alperes eddig is és most is azt állítja, hogy az OGYI anyagában, amely mindkét adatbázis alapját képezi, legalább 30 hiba volt. A felperesi bizonyítás csak akkor nyerhetett volna megfelelő jogalapot, ha az elsőfokú bíróság bekérte volna az OGYI 2002-es adatbázisát, amely alapján a szakértő az összevetést e tekintetben elvégezte volna. Ennek hiányában a felperesi állítás nem nyert bizonyítást, így erre nem lehetett volna ítéletet alapítani.

Végül a perköltség tekintetében előadta, hogy annak ellenére kötelezte teljes perköltség megfizetésére az elsőfokú bíróság, hogy a felperes keresete csak részben volt megalapozott. A perköltség ettől függetlenül is kirívóan magas összegű és az elvégzett munkával nem áll arányban, amely sértheti a társadalom értékétét. Kérte, hogy a tényleges pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel szállítsa le a másodfokú bíróság a

perköltséget bruttó 1.200.000,- Ft-ra.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte a másodfokú tárgyaláson 7/F/1. szám alatt csatolt ügyvédi megbízási szerződés módosításban megállapított 35.000,- Ft + áfa óradíj alapján, 15 munkaóra figyelembevételével.

Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés számos ponton ellentmond az alperes perben tett korábbi nyilatkozatának és sok helyen iratellenes. Az üzleti titokkal kapcsolatban hivatkozott a 2010. január 14-i összefoglaló irata 2-6. oldalainak II.2.a-d) pontjában írtakra.

Eszerint üzleti titok az adatbázis és annak tartalma, struktúrája, valamint működési elve, a címlista, a know-how és az üzleti koncepció.

Ezen üzleti titkot a felperes védte, melyet igazolt az SZMSZ becsatolt példányával, a rendszergazda nyilatkozatával, az alpereshez távozó P.K. titoktartási nyilatkozatával, a munkavállalók titoktartási nyilatkozataival, végül S.P. szakértő megállapításával.

A felperesnek az elsőfokú eljárás során valóban nem sikerült bizonyítania azt, hogy az adatbázis gyűjteményes műnek minősül, azonban azt igen, hogy az adatbázis Szjt.-ben szabályozott sui generis védelme megáll, amely védelem a felperest illeti meg mint az adatbázis előállítóját. Ezáltal a felperest a törvény védelemben részesíti, ezért nem helytálló az alperes azon hivatkozása, hogy az általa szerzőknek minősített személyek szabadon értékesíthették szellemi tulajdonukat. Az alperes által hiányolt kizárólagos felhasználási megállapodásoknak nincs jelentőségük, a felperest megillető sui generis adatbázis védelme szempontjából. Miután az Szjt. értelmében szerzőkről nem lehet beszélni, annak sincs relevanciája, hogy a felperes milyen szerződésekre nézve keletkezteti a jogszerzéseit.

Az üzleti titok körében a Ptk. 81. § (1) bekezdése által meghatározott két konjunktív feltétel fennállása esetén az alpereshez távozó személyek felperessel fennálló jogviszonyának megszűnése nem jelenti azt, hogy a felperes peresített adatainak, információinak titokminősítése megszűnt volna, hiszen azokat nem hozta nyilvánosságra és azok nem váltak közkinccsé. Ezt támasztja alá a Tpv. 4. §-ához fűzött indokolás is, miszerint az érintett személyek titoktartási kötelezettsége a bizalmi viszony, az üzleti kapcsolat megszűnése után is fennáll, ha a tudomásukra jutott információ üzleti titoknak minősül. Az alperes nem vitásan tisztességtelenül szerezte meg az üzleti titkot, mert a felperessel bizalmi viszonyban lévő személyek közreműködésével tette azt. Az alperes magatartása a Tpv. 4. § (2) bekezdésében foglalt tényállást kimeríti, ez a magatartás önmagában tisztességtelen.

Nem vehető figyelembe az alperes azon álláspontja, hogy a két elektronikus adatbázis közötti különbségeket a szakértő nem vette figyelembe, hiszen éppen az alperes volt az, aki többszöri megkeresés ellenére sem tett eleget a bíróság által kirendelt szakértő felhívásának, és egyetlen alkalommal sem tette lehetővé az elektronikus adatbázisa vizsgálatát. Saját felrható magatartására a perben sem hivatkozhat.

A felperes azt nem vitatja, hogy a D. kiadványok alapját képező adatbázis az időmúlás következtében egyre inkább tartalmazhat eltéréseket, plusz információkat a felperesi adatbázishoz képest, azonban a kereset benyújtásának idején, illetve azt megelőzően az alperes a felperes adatbázisának jogellenes eltulajdonításával kezdte meg a működését olyan ügyfélkör vonatkozásában, amely ügyfélkör listát, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a felperestől távozó munkatársak, illetve megbízottak útján szerezhette meg. Megjegyezte, hogy

szemben az alperes által állítottakkal, az OGYI-nak nem volt elektronikus gyógyszer-adatbázisa, ilyet nem fejlesztett, nem épített.

Mint már az elsőfokú eljárásban is nyilatkozta, a felperes az OGYI-val kötött szerződés alapján mint megbízott látta el a Kompendium kiadvány szerkesztését egészen 2008-ig, ami az OGYI hivatalos kiadványa volt, azonban azt a felperes szerkesztette, és a felek osztoztak a forgalmazásból származó bevételen.

Nem helytálló az az alperesi érvelés sem, hogy a felperes a tisztességes versenyt akadályozza, mert az üzleti titoksértés megállapítása a tisztességes versenyt nem akadályozza. Hivatkozott az elsőfokú iratok között elfekvő versenytanácsi határozatra, amelyből egyértelmű - szemben az alperesi állítással -, hogy a felperes nem volt soha monopolhelyzetben.

Az sem felel meg a valóságnak, hogy CD-t először az alperes adott ki. Az alperesi hivatkozás csak annyiban helytálló, hogy a CD-t nem mellékletként, hanem külön terjesztette a felperes. Utalt az elsőfokú eljárásban részletezett hibákra és arra, hogy az az alperes által megjelölt forrásban, így a Magyar Közlönyben azok jó része nem szerepelt. A Magyar Közlönyből a CD adatbázisba a felperes gépelte ezeket a hibákat be tévesen, melyek ugyanígy tévesen szerepelnek az alperesi CD-n is. Abban a részében sem helytálló az alperesi érvelés, hogy az OGYI-nak törvényi kötelezettsége állna fenn a Kompendium megjelentetésére, ilyen törvényi kötelezettsége nincs. Az alperes által hivatkozott 52/2005. (XI. 18.) EÜM rendelet alapján is csupán a honlapján köteles közzétenni a leírásokat és ismertetőket, de nem köteles semmiféle nyomtatott vagy off-line elektronikus kiadványt kiadni, forgalomba hozni.

A felperes az elsőfokú eljárásban a szakértői véleményen kívül is igazolta, hogy az alperes jogellenesen másolta, illetve használta fel az adatbázisát, így a 28/F/31. szám alatt csatolt okirattal, amelyben a felperes a forrástól eltért, azonban gépelési hibát vétett és ugyanez az eltérés, illetve gépelési hiba lelhető fel az alperes adatbázisában. Természetesen elképzelhető, hogy az alperes a felperesi CD-rom tartalmát nem a szakértő által ismertetett módszerrel nyerte ki, azonban a módszer mindenképpen jogellenes, a közös forrás és az újragépeléssel létrehozott hibaaazonosság pedig a perben előterjesztett bizonyítékok és szakvélemények alapján kizárt.

Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseten, mert a felperes már a keresetleveléhez csatolta az alperesi promóciós kiadványt, így azt is a per tárgyává tette. Megjegyezte, hogy az alperes a 2010. február 6-i beadványában éppen ellentétesen állította azt, hogy kizárólag a promóciós kiadvány a per tárgya és a kereskedelmi forgalomba hozott kiadvány nem.

Nem hivatkozhat arra sem alappal az alperes, hogy a szakértő nem vizsgálta az OGYI elektronikus adatbázisát, egyrészt mely ilyennel az OGYI nem is rendelkezett, másrészt, mert az alperes erre vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A szakértő azonban ennek ellenére is elegendő információval rendelkezett a szakvélemény megadásához.

Végül a perköltségre vonatkozóan előadta, hogy az a 2003. óta folyamatban lévő perben eltúlzottnak nem tekinthető. A felperes megbízási szerződésben rögzített óradíját azóta jelentősen felemelték, azonban ezt az elsőfokú eljárásban nem érvényesítette.

Az alperes jogi képviselője a másodfokú eljárásra a felperes részére maximum bruttó 150.000,- Ft ügyvédi munkadíj megállapítását indítványozta.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés a per fő tárgya tekintetében nem alapos, a perköltség vonatkozásában részben az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetéssel, megalapozott jogi indokolással hozta meg a döntését.

Az alperes fellebbezése olyan új tényt vagy bizonyítékot nem tartalmazott, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására vagy eltérő jogi következtetés levonására adott volna alapot.

A fellebbezésben felhozott egyes hivatkozások kapcsán a másodfokú bíróság a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra utal azzal, hogy az abban írtakkal teljes egészében egyetértett, és az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezés alapján sem szorul kiegészítésre.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a rendelkezésére álló bizonyítékokat okszerűen, logikai ellentmondásoktól mentesen értékelte.

A bizonyítékok mérlegelése során eljárási szabálysértést nem követett el, ezért az így, általa megállapított tényállás felülmérlegelésére a másodfokú bíróság újabb bizonyítékok, adatok hiányában nem látott jogszabályi lehetőséget.

A kialakult bírói gyakorlat értelmében a jogszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti (BH2006/402).

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében - érdemben annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Határozata rendelkező részét a másodfokú bíróság csak annyiban pontosította, hogy az elégtételadás alkalmas legyen a törvényi célkitűzés, egyfajta erkölcsi jóvátétel nyújtására. Ehhez a peres felek, a jogsértő és a sérelmet szenvedett pontos beazonosítása elengedhetetlen. Miután az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részének közzétételét rendelte el, azonban a rendelkező rész a felek adatait nem tartalmazza, a másodfokú bíróság azt azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy a közzététel során az alperes a peres felek nevét beazonosíthatóan jelölje meg.

A perköltségre vonatkozó fellebbezési kérelem kapcsán rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban a 2010. február 19. napján megtartott tárgyaláson csatolta a 25.000,- Ft + áfa óradíjat tartalmazó megbízási szerződését, és 300 munkaórát jelölt meg, ami évi 43 munkaórát jelent. Az alperes ezen a tárgyaláson - melyen az elsőfokú bíróság a tárgyalást berekesztette és meghozta az ítéletét - szabályszerű idézés ellenére nem volt jelen, a tárgyalás távollétében történő megtartását kérte, így a megbízási szerződésre nyilatkozatot nem tett.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen fogadta el mérlegelési jogkörében a felperes jogi képviselője által igényelt munkadíjat, melyet - figyelemmel a per tartamára, a beadványok mennyiségére, az ügy jellegére, bonyolultságára, a lefolytatott szakértői bizonyításra és az ügyvédi munka színvonalára - a másodfokú bíróság sem tekintett eltúlzott mértékűnek és nem látott alapot annak a 2. § (2) bekezdés szerinti mérséklésre.

Arra viszont megalapozottan hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a felperes nem tekinthető teljes mértékben pernyertesnek. Az elsőfokú bíróság is úgy fogalmazott az ítéletében, hogy a pervesztesség nem számottevő arányára tekintettel döntött a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perköltség viseléséről és tekintette az alperest teljes mértékben pervesztésnek.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapította a másodfokú bíróság, hogy a felperes az eredeti kereseti kérelmében a Tpvt.-re alapított kereseti kérelme jogcímeként a 4. §, az üzleti titoksértés mellett megjelölte a Tpvt. 3., 5. és 6. §-ait is, azaz hivatkozott a üzleti titoksértésen túl jóhírnevének megsértésére, tisztességtelen bojkottra és jellegbitorlásra.

Kereseti kérelmét csak a per későbbi szakaszában módosította, a végleges keresetét csak 2010. február 4. napján nyújtotta be 53. sorszám alatt, melyben már a Tpvt.-re alapított kereseti kérelem egyetlen jogcíme maradt meg, a 4. §-ban megfogalmazott üzleti titoksértés.

Az alperesnek ehhez képest a per során érdemi védekezést kellett előterjesztenie a felperes eredeti keresetében megjelölt egyéb jogcímek tekintetében is, melyektől utóbb a felperes a bizonyítási eljárás eredményéhez képest vagy egyéb megfontolásból állt el. Erre, valamint arra is tekintettel, hogy mind a Tpvt.-n, mind az Szjt.-n alapuló, megállapításon túli további jogkövetkezmények tekintetében az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet részben elutasította, a másodfokú bíróság mérlegelési körében eljárva azt állapította meg, hogy a pervesztesség-pernyertes aránya a felperes javára 80-20 %-os. Ezért az elsőfokú bíróság által 9.375.000,- Ft bruttó munkadíj 20 %-kal való csökkentését látta indokoltnak, amely összességében 7.500.000,- Ft azzal, hogy a meg nem határozható pertárgyérték után lerótt 21.000,- Ft illeték, valamint a felperes által előlegezett 563.095,- Ft szakértői költség megosztására nem látott alapot. A szakértői bizonyítás az Szjt.-re, illetve a Tpvt. 4. §-ára alapított kereseti kérelem körében folyt. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét 8.024.095,- Ft-ra szállította le. Döntése a Pp. 253. § (2) bekezdésén alapul.

Az alperes fellebbezése a perköltség tekintetében részben megalapozott volt, a pernyertes-pervesztesség arányát a másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla változatlanul tekintette figyelemmel arra is, hogy az összesség a másodfokú eljárásban is kizárólag a perköltségre vonatkozott, ezért szintén elfogadva a másodfokú eljárásban csatolt 35.000,- Ft + áfa óradíjat és a felperes által igényelt 15 munkaórát, a felperest megillető munkadíj bruttó 656.250,- Ft lenne, ennek 80 %-a, 525.000,- Ft. Ebből levonásba helyezte az alperes által a fellebbezési pertárgyérték után lerovandó illeték, 490.500,- Ft 20 %-át, mely összességében 98.100,- Ft. Az alperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján ezért 426.900,- Ft másodfokú részperköltség megfizetésére köteles a felperes javára.

Hivatalból észlelte a másodfokú bíróság, hogy az alperes a fellebbezési illetéket a 9.899.095,- Ft-os fellebbezési pertárgyérték után rőtt le tévesen, hiszen a pontosított fellebbezési kérelméből megállapítható, hogy egyrészt az illetékre és a szakértői költségre az nem vonatkozik, csak az ügyvédi munkadíj mérséklését kérte, összességében 1.200.000,- Ft-ra. Fellebbezési eljárási illetéket ezért csak a különbözet, 8.175.000,- Ft után kellett volna lerónia, mely összességében 490.500,- Ft. Ezzel szemben az alperes a fellebbezésére 594.000,- Ft illetéket rőtt le, ezért 103.500,- Ft illeték visszaigénylésére jogosult az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Budapest, 2011. év március hó 17. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő